

yükselen şovenizm ezilen emek

Tekel işçilerine polis gücünü kullanarak, gazla saldırıyor. İşsiz kalmamak için eylem yapan itfaiye işçilerine gaz ve tazyikli su sıkarak saldırıyor. Kesk'in 25 Kasım grevi sonrasında geçici uzaklaştırma alan arkadaşları için yeniden greve giden BTS sendikası üyelerini zor kullanarak gözaltına alıyor. Bursa'da 600 lira ücrete, her türlü iş güvenliğinden yoksun canı pahasına çalışırken 19 işçi göçük altında kalarak hayatlarını kaybediyor. Tuzla tersanelerindeki işçiler aynı kaderi paylaşıyor.

DEV-İŞÇİ

Sermayenin işçi sınıfına saldırıları yeni biçimler olarak karşımıza çıkıyor. Her gün yeni bir saldırı ile yüz yüze kalıyoruz. Özelleştirme politikaları her gün biraz daha canımızı yakmaya devam ediyor. Her özelleştirme politikasının ardından ya güvencesiz çalışma ya da işsizlik kapılarımızdan içeriye soğuk bir rüzgar olarak giriyor. Tekel işçileri 31 Aralıkta işletmelerinin kapatılmasıyla işsiz kalacaklar ya da güvencesiz iş koşullarının pençesinde ekmeklerini kazanmak zorunda kalacaklar. İstanbul'da itfaiye hizmetlerinin taşeronlaşmasının bedelini işçilerden başkası ödemeyecek. İstanbul büyükşehir belediyesine bağlı Bimtaş AŞ'nin ihaleyi kazanamaması üzerine yeni yılla birlikte 1.000'e yakın işçi işsizler ordusuna katılacak.

Öte yandan hem anayasal hem demokratik hak olan grev hakkını kullanan BTS sendikası üyesi 16 işçi, grev hakkını kullandığı için görevden geçici uzaklaştırma alıyor, arkadaşları için yeniden grev ilan eden gar çalışanlarını ise polis zor kullanarak gözaltına alıyor. Polis zoru Tekel işçilerine yönelik olarak da devam ediyor. Tekel işçileri 15 Aralıkta Ankara'da eylem yapmak için yola çıktıkları andan itibaren polisin, çevik kuvvetin her türlü zoruna baskısına maruz kalıyor. İtfaiye işçileri işsiz kalmamak için çıktıkları eylem yolunda yine polisin gazına, tazyikli suyu maruz kalıyor. Her yerde emekçiler devletin baskısıyla yani zorla, devletin zora dayalı tüm güçleriyle karşı karşıya kalıyor. Bursa'da 600 lira ücrete, her türlü iş güvenliğinden yoksun canı pahasına çalışırken 19 işçi göçük altında kalarak hayatlarını kaybediyor. Tuzla tersanelerindeki işçiler aynı kaderi paylaşıyor. Tersane işçileri... Maden işçileri.. ve daha niceleri patronlarına kurban vererek ekmek teknelerini kanlarıyla suluyor.

Ama sermaye sahipleri ve devlet zulalarını doldurmaya devam ediyor. Egemenler şovenizmin zehrini toplumun tüm kesimlerine son damlasına kadar şırınga ediyor. Şovenizmi işçi sınıfının iliklerine kadar akıtıyor. Savaştan beslenen bu güçler terör bahanesiyle baskı ve zorunu toplumun tüm kesimlerinde hissettirmeyi ihmal etmiyor. Son birkaç gün içerisinde gerçek-

leşen eylemler ve eylemlere yapılan polis terörü ise bunun en açık göstergesi olarak karşımızda duruyor. Tekel işçilerine polis gücünü kullanarak, gazla saldırıyor. İşsiz kalmamak için eylem yapan itfaiye işçilerine gaz ve tazyikli su sıkarak saldırıyor. Kesk'in 25 Kasım grevi sonrasında geçici uzaklaştırma alan arkadaşları için yeniden greve giden BTS sendikası üyelerini zor kullanarak gözaltına alıyor. Devlet ve hükümet terörün gölgesinden adeta son damlasına kadar faydalanıyor. Toplumun tüm kesimlerine yaptıklarını anlatabilmek, kendi haklılığını kabullenmek için terör var diyerek ortamı terörize ediyor. Terörle mücadele gölgesinde saklanarak yapılan her türlü hak mücadelesini boşa çıkartıyor. Hak aramak için yola çıkan herkesi terörist ilan edecek kadar gözünü karartıyor.

En son yaşanan, Ankara'da direnişte olan Kent AŞ işçilerine Alperen Ocaklarının gerçekleştirdikleri saldırı sonrasında direniş yerine gidip "Biz sizi PKK'li sanmıştık" diyerek özür dilemeleri ise bunun en açık örneği olarak karşımıza çıkıyor. Bu özü kabahatinden büyük provakatif eylem ve spekülasyonların nelere mal olacağına da önceden habercisi olma niteliğini taşıyor. Egemen güçlerin işçi sınıfına yönelik saldırgan tutumundaki artışın bu günlere rastlaması ise hiç tesadüfler zinciri gibi gözüküyor. Son seçimlerde demokrasi havariliğine soyunanların, Kürt sorununda demokratik açılım diye yola çıkanların gerçek yüzü açığa çıkıyor. Egemen güçlerin gerçekleştirdiği saldırıları rahatlıkla ve pervasızlıkla yapma gücünü nereden aldığı ise yine başka bir gerçekte yatıyor. Bu gerçeği polisin gazına ve tazyikli su saldırısına maruz kalan bir işçinin sözleri açığa çıkartıyor. İtfaiye işçisinin kendine saldıran polise "Biz terörist değiliz, bize niye saldırıyorsun" sözleri tüm çıplaklığıyla şovenizmin etkilerinin boyutlarını gösteriyor.

DTP'nin kapatılmasına karşı çıkma bilincine sahip olamayan, Kürt olduğu için sokaklarda linç edilen insanları göremeyen, Kürt olduğu için öldürülen insanlar için sesini çıkartamayan, askerin bombasıyla çocuk yaşta öldürülen Ceylan Önkol'a, Diyarbakır'da öldürülen üniversite öğrencisi Aydın Ertan'a sahip çıkamayan bir işçi sınıfı ise hak alma mücadelelerinin sonucunda yenilgiyle yüzleşeceklerdir.. Hak almayı sadece

Egemenler şovenizmin zehrini toplumun tüm kesimlerine son damlasına kadar şırınga ediyor. Şovenizmi işçi sınıfının iliklerine kadar akıtıyor. Savaştan beslenen bu güçler terör bahanesiyle baskı ve zorunu toplumun tüm kesimlerinde hissettirmeyi ihmal etmiyor. Son birkaç gün içerisinde gerçekleşen eylemler ve eylemlere yapılan polis terörü ise bunun en açık göstergesi olarak karşımızda duruyor.

kendinden olana gören bir anlayış, hak alma mücadelesinde bir adım atsa dahi bu adımında egemen güçler tarafından boğulacaktır. Egemenler kendi karşılarında örgütlü duran ve örgütlü durma riski taşıyan tüm güçleri tehlike olarak görürler. Planlarında asla bir hedefleri olmamıştır, gelecekte de olmayacaktır. Bugün terörist avına çıkan egemen güçler, çıktıkları avdan tek hedefle dönmeyeceklerdir. Kendi bekarlarını korumak için karşılıklarına çıkan büyük ya da küçük her türlü örgütlenmeyi yok etmek için tüm güçlerini, gözlerini bir kez dahi kırpmadan kullanmaktadırlar.

Bugün DTP'yi terör bahanesiyle kapatanlar, aynı bahaneyle insanları sokak ortasında öldürtenler işçi sınıfına da dün olduğu gibi bugün de aynı yöntemlerle saldırmayı kendilerine hak görmekte dirler. Yakın tarihimiz bunun örnekleriyle doludur. İşçi sınıfı mücadelemizin şanlı direnişi olarak tarihe geçen 15-16 Haziran 1970 direnişi bunun en yalın örneğidir. Sınıf mücadelesinin yükselişe geçtiği bir dönemde sarı sendikacılığa tepki olarak mücadele sahnesinde var olan DİSK kapatılmak istenmiş, işçi sınıfının sadece iki günlük direnişi ise mecliste oylanana sayı geri çekmeye yetmiştir. DİSK'in kapatılmasına karşı örgütlenen eylemlere devlet ordusuyla cevap vermiş, bu eylemlerde iki işçi hayatını kaybetmiştir.

Sosyalistlere düşen görev tüm açıklığıyla kendini göstermektedir. Yaşadığımız coğrafyada işçi sınıfı ve Kürt halkının kaderleri birbirine bağlı ve ortaktır. Sınıf mücadelesinde ekonomist söylemlerin tek başına yeterli olmadığını kavramak büyük önem taşımaktadır. Ekonomik mücadeleyi tümünden reddetmeden ama ekonomik mücadelenin girdabında boğulmadan yürütülecek politik çizgi sınıf mücadelesinin yükselmesini gerçek anlamda sağlayacaktır. Bugün şovenizmin rüzgarlarının bunca sert estiği atmosferde işimizin zor olduğu gerçeği atmosferin kendisi kadar sert ve gerçektir. Tüm bu gerçeklerin varlığı ise bugünden geleceğe mücadelesini verdiğimiz, özgürlük ve eşitlik idealleriyle kuracağımız sosyalizm için vazgeçilemezdir.